

Faludi József Nagynénje Műhelyében



Ez volt a Szalon Ráhel műhelye, amit az anyukám testvére, Rózsi csinált Tel-Avivban. Én itt dolgoztam náluk, amikor kimentem Palesztinába. Hátul jobbra van a René, a Rózsi testvére, én pedig hátul ülök sapkában. A pajesz itt volt a sapka alatt bedugva. Én a szabást nem tanultam meg, csak megfigyeltem. De minden részét csináltam, a fércelést, a többi dolgot, mindent, amit ők is tanultak, a vasalást. 1940-ben készült a kép.

Rózsi még itt [Magyarországon] férjhez ment, és az alijákkal került ki. A Klauzál utca 16-ban ismerte meg egy Brühl nevezetű családból a férjét, Zolit, onnan lett a férje. Amikor én 1939-ben kimentem, ők már akkor kint voltak, 1936-ban mentek ki. Itthon Csepelen volt nekik szalonjuk, volt üzletük, szépen meg tudtak volna élni, de aztán lehetetlenné tették számukra, hogy meg tudjanak élni.

Tel-Avivban Rózsiék először egy kétszobás lakásban laktak. Két összenyíló szoba volt a műhely, az egyik szobában ők laktak, a másik szobában én laktam a kislánnyal, mert egy kislányuk született, úgy hívták, hogy Judit. Később a Jarden utcába kerültek. Itt egy háromszobás lakást béreltek, és ott volt ez a műhely, ott is laktak, én is ott laktam. Ott már több gépet tudtak venni, több alkalmazottat tartottak. Rózsi volt a szalon vezetője. A férje volt a szabász, ő is megtanulta, de a szakember a Rózsi volt.

A Rózsinak a testvére, a René, azt hiszem, hamarabb ment ki, mint a Rózsi, ő segítette őket ki, mert őknek voltak cionista összeköttetései is. René kitanulta a művirágkészítést, és az ő termékeikre készített művirágot. Sikeres volt ez a ruhaszalon, mert még külföldre is szállítottak. Renének külföldi kapcsolatai is voltak. Ő beszélt franciául, angolul, még két vagy három nyelvet, görögül is beszélt, úgyhogy ő ment, és vitte magával a mintakollekciót egy kofferban, és annak alapján árusított. A megrendeléseket meg ők elégítették ki. Később már anyagot is vásároltak.

A műhelyben mind magyarok voltak, magyarul beszéltek, de megtanultak héberül is. Alkalmazottak voltak, de volt rokon is. A Fogler Aranka például egy unokatestvér, az apja édesapám testvére, a Fogler Izidor volt Soltvadkertről. A műhelyben reggel 8-tól délután 4 óráig dolgoztak. Az ebédszünet úgy volt, hogy mindenki megehetette, amit magával hozott ebédet.

A Brüll Zoli meg a Rózsi nem voltak soha vallásosak. A háztartásuk kóser volt, mert különben én nem étkeztem volna ott. Volt háztartási alkalmazottjuk is, aki mindent csinált, amit a konyhában kellett. A takarítást általában mi magunk csináltuk, különösen a műhely részét, rendet is tartottunk.